

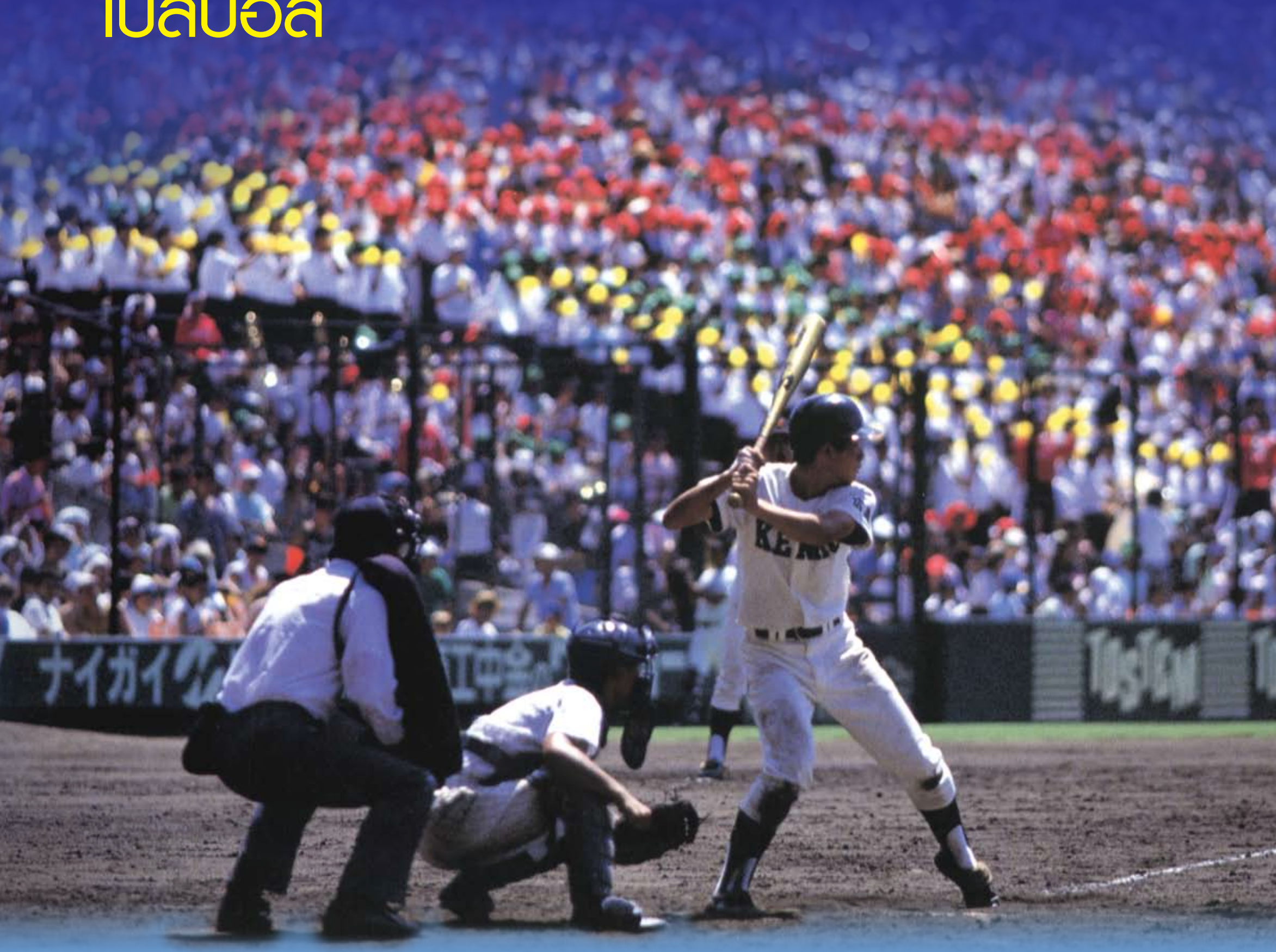
JAPAN LETTER

ญี่ปุ่นสาร | Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok No. 52 August 2006

Cover Story:	2
Cultural Exchange Plaza:	6
Activity Reports:	10
Notice:	21
Special Feature:	22
JF Theatre:	24

เบสบอล

ปัจจุบันนี้กีฬาเบสบอลนับว่าเป็นกีฬาสportชนิดหนึ่งที่เป็นที่นิยมกันมากในประเทศญี่ปุ่นทั้งทางด้านการเล่นและการชม มักจะจัดขึ้นในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน เด็กผู้ชายทุกวัยตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นเล่นเบสบอลกันทุกคน คนดูเป็นล้านๆ คน ไม่ว่าจะเป็นคนในท้องถิ่น นักกีฬาอาชีพ และระดับนานาชาติก็ติดตามกีฬาชนิดนี้

ประวัติ

กีฬาเบสบอลเป็นที่รู้จักกันครั้งแรกที่ประเทศญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1872 หลังยุคฟื้นฟูเมจิ แต่โด่งดังมากหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการเล่นเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1873 โดยโคเซกักโค (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยเกียวโต) ภายใต้การสอนของอาจารย์ชาวอเมริกัน มิสเตอร์โฮเลนซ์ วิลสัน ในช่วงประมาณปี 1880 ทีมเบสบอลทีมแรกของประเทศญี่ปุ่นได้จัดตั้งขึ้นที่ สโมสรกีฬาชิมาบะชิ และอีกหลายๆ ทีมของวิทยาลัยที่จัดขึ้นในโตเกียว เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1890 จนถึง ค.ศ. 1902 ทีมเบสบอลจากโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในโตเกียวสามารถแข่งขันที่มอริโอกาที่อยู่อเมริกาที่อยู่ในเมืองโยโกฮาม่า การเผยแพร่นี้ทำให้กีฬาจากประเทศตะวันตกอย่างเบสบอลโด่งดังมากในประเทศญี่ปุ่น หลังจากที่ได้นำเข้ากีฬาเบสบอลมาเกือบ 60 ปี ทีมอเมริกันออสตาร์ นำโดย นิวยอร์ค แยงกี้ สตาร์ โล เกห์ริงก์ ได้มาเยือนประเทศญี่ปุ่น และมีการแข่งขันกับทีมมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นออสตาร์ถึง 17 เกม แม้ว่าทีมอเมริกันออสตาร์จะชนะทุกๆ เกมที่แข่ง แต่แฟน ๆ ญี่ปุ่นก็ยังให้ความสนใจกับกีฬาชนิดนี้ ก่อให้เกิดนักเบสบอลอาชีพขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม ในปี ค.ศ. 1934 ทีมเบสบอลอาชีพทีมแรกมีชื่อว่า สโมสรไดนิมปอน โตเกียว ยะคิว และเป็นที่ยอมรับในนาม โตเกียว ใจแอนท์ และเดือนกุมภาพันธ์ของปี ค.ศ. 1936 มีการแข่งขันเบสบอลอาชีพที่เมืองนาโงยา

ระดับมัธยม

All-Japan High School Baseball Championships ที่มีความโด่งดังไม่แพ้ระดับมืออาชีพจัดขึ้นปีละสองครั้งที่ Koshien Stadium ณ เมือง เฮียวโงะ ตอนเดือนเมษายนและเดือนสิงหาคม การทัวร์ 10 วันนี้ เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1915 ทุกๆ ปีมีทีมจากโรงเรียนมัธยมกว่า 4,000 โรงเรียนเข้าร่วมแข่งขัน ทีมฝีมือสูงจาก 47 ทั่วประเทศญี่ปุ่นจะเดินทางมาที่เมืองเฮียวโงะเพื่อที่จะลงแข่ง Koshien Tournament แม้ว่าอเมริกาจะเป็นประเทศแรกที่มีการเล่นเบสบอล แต่เบสบอล

ระดับมัธยมที่อเมริกายังคงมีผู้ชมไม่กี่ร้อยคนที่เข้าชมการแข่งขัน ซึ่งต่างจาก Koshien ที่มีผู้ชมทั่วประเทศ มีผู้ชมนับล้านคนไปดูการแข่งขันตลอดฤดูกาลแข่งขัน ยิ่งไปกว่านั้นเบสบอลระดับวิทยาลัยเจริญรอยตาม Koshien นักกีฬาที่เก่งที่สุดในการแข่งขัน (ไม่จำเป็นว่าทีมเขาจะชนะหรือแพ้) มักได้รับความสนใจและเป็นที่รู้จักของคนทั่วประเทศทันทีที่แมวมองจากกลุ่มมืออาชีพจะคอยสอดส่องกลุ่มนักเบสบอลพวกนี้เพื่อที่จะคัดเลือกสมาชิกที่เก่งที่สุดเข้าร่วมในทีม อย่างเช่น ไดซุเกะ มัทซึซากะ คนหนุ่มผู้มีความสามารถในการขว้างลูก จากโรงเรียนมัธยมโยโกฮามา ได้กลายมาเป็นสมาชิกในทีมเซบู ไดอ้อนที่สังกัดกลุ่มแปซิฟิกลีกเมื่อปี ค.ศ. 1998 นอกจากนี้เขายังเป็นนักกีฬาอาชีพคนหนึ่งที่เข้าร่วมแข่งขันในโอลิมปิกเมืองซิดนีย์และเอเธนส์ เป็นการจุดประกายอาชีพของเขาในเวลาต่อมา

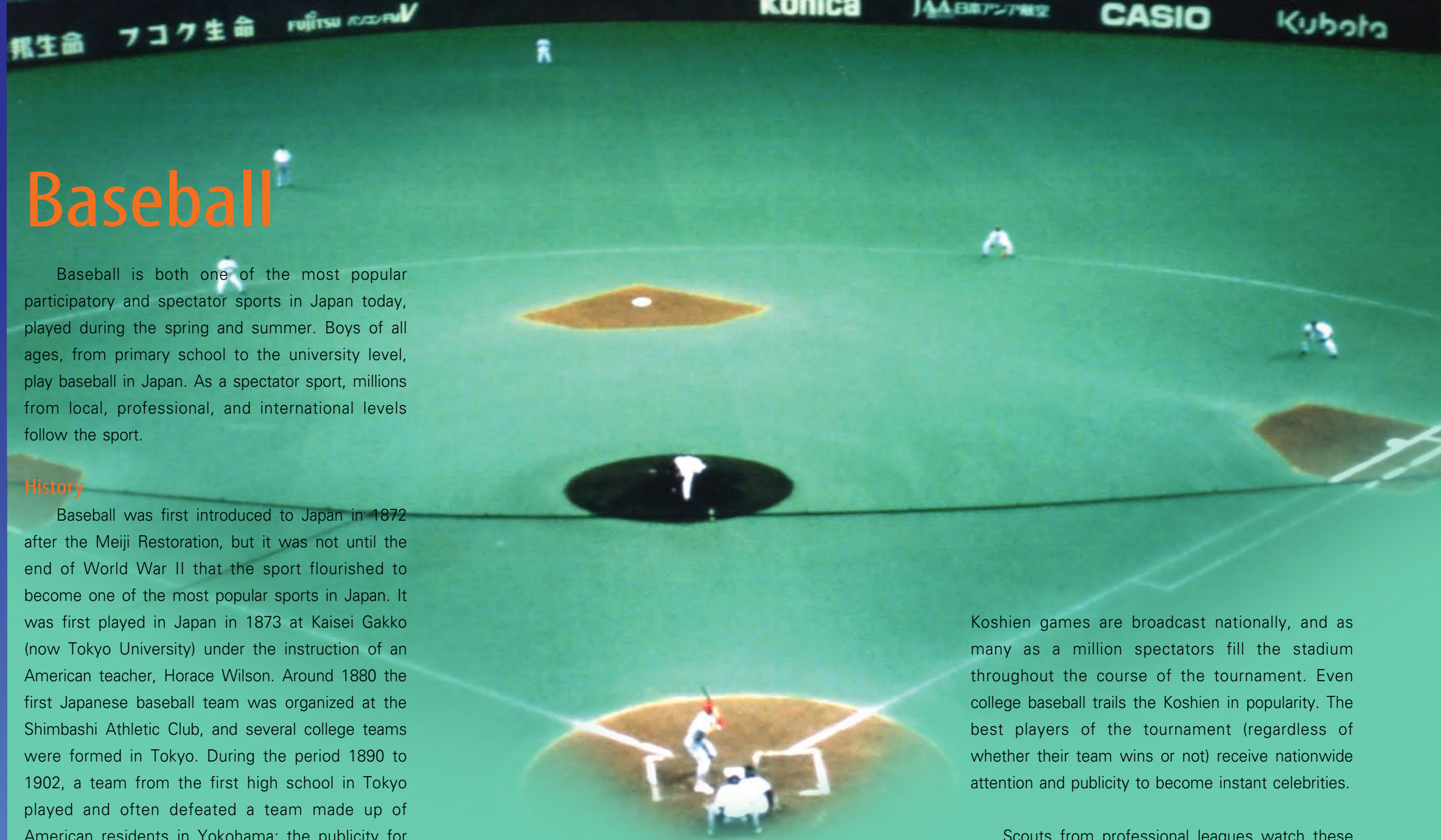
ดังนั้น กีฬาเบสบอลจึงถือว่าเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่โด่งดังมากที่สุดในประเทศญี่ปุ่นหรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นกีฬาประจำชาติอีกชนิดหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น

Baseball

Baseball is both one of the most popular participatory and spectator sports in Japan today, played during the spring and summer. Boys of all ages, from primary school to the university level, play baseball in Japan. As a spectator sport, millions from local, professional, and international levels follow the sport.

History

Baseball was first introduced to Japan in 1872 after the Meiji Restoration, but it was not until the end of World War II that the sport flourished to become one of the most popular sports in Japan. It was first played in Japan in 1873 at Kaisei Gakko (now Tokyo University) under the instruction of an American teacher, Horace Wilson. Around 1880 the first Japanese baseball team was organized at the Shimbashi Athletic Club, and several college teams were formed in Tokyo. During the period 1890 to 1902, a team from the first high school in Tokyo played and often defeated a team made up of American residents in Yokohama; the publicity for these games helped make baseball one of the most popular Western sports in Japan. Nearly 60 years after the sport was first introduced to Japan, an American All-Star team led by the New York Yankees star, Lou Gehrig, visited Japan. They played 17 games against the Japanese University All-Star team and won every single game, but the Japanese fans were thrilled and excited anyway. This led to the establishment of professional baseball in December of 1934. The first team was formed and was named the “Dainippon Tokyo Yakyu Club,” soon to be known as the Tokyo Giants. The first professional game in Japan was played in February of 1936 in Nagoya.

High School

Equally as popular as the professional league is the All-Japan High School Baseball Championships held twice a year at the Koshien Stadium in Hyogo. It is held in April and in August, and these ten-day-long tournaments were first held in 1915. More than 4,000 high school teams participate each year, and the top teams from Japan's 47 prefectures come to Hyogo for the Koshien tournament.

Even in the birthplace of baseball, the U.S., high school baseball games would not draw a crowd of more than a few hundred people. But, the

Koshien games are broadcast nationally, and as many as a million spectators fill the stadium throughout the course of the tournament. Even college baseball trails the Koshien in popularity. The best players of the tournament (regardless of whether their team wins or not) receive nationwide attention and publicity to become instant celebrities.

Scouts from professional leagues watch these players closely in hopes to recruit the best into their professional teams. For instance, Daisuke Matsusaka, a young talented pitcher of Yokohama High School, turned into a professional baseball player with the Seibu Lions of Pacific League in 1998. He also played as one of the professionals on the Olympic team in Sydney and again in Athens putting him in the limelight of his career development.

Therefore, baseball is one of the most popular sports in Japan or in other words we can say that it is one of Japan's national sports. We hope that all the information that is given above might add to one's knowledge of baseball in Japan to those who are interested in this kind of sport. **JAPAN LETTER**

โครงการเวทีผู้นำเยาวชนแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ประจำปี 2549 ณ จังหวัดโอกินาวา ประเทศญี่ปุ่น

โดย ชญาณิษฐ์ พูลยรัตน์ กรุงเทพฯ ประเทศไทย มิถุนายน 2549
Chayanit Poonyarat Bangkok, Thailand June 2006

ดิฉันได้รู้จักโครงการเวทีผู้นำเยาวชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกครั้งแรกจากคำบอกเล่าของ รศ. ดร. สุวรรณสถานานนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนี้ในปี 2549 อีกทั้งการเข้าร่วมโครงการนี้ยังเป็นการทำงานร่วมกับเจแปนฟาวน์เดชั่นครั้งแรกของดิฉัน นับตั้งแต่เคยได้ยินชื่อเสียงเกี่ยวกับผลงานอันยอดเยี่ยมในการดำเนินงานโครงการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมตลอดมา รวมทั้ง นี่จะเป็นการเดินทางไปญี่ปุ่นครั้งแรกของดิฉัน ซึ่งเป็นประเทศที่เคยฝันไว้ว่าจะต้องเดินทางไปให้ได้สักครั้งหนึ่ง เพราะเป็นประเทศที่ดิฉันรู้สึกประหลาดใจว่าเหตุใดเทคโนโลยีขั้นสูงจึงสามารถดำรงคงอยู่คู่กับการอนุรักษ์รักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมจารีตประเพณีอันดีงามได้

ความตื่นเต้นของดิฉันได้ถูกบดบังลงด้วยความวิตกกังวลต่างๆ นานา ที่จะต้องเอาตัวรอดให้ได้ภายใต้สนามบินนาริตะอันใหญ่โตมโหฬาร แต่ดิฉันก็ต้องรู้สึกประหลาดใจเมื่อสิ่งต่างๆ ผ่านไปอย่างง่ายดายกว่าที่คิดและคาดหวังเอาไว้ ซึ่งดิฉันเชื่อแน่ว่าเป็นเพราะการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ตรีจิตที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ของเจแปนฟาวน์เดชั่นทั้งที่ กรุงเทพฯ และญี่ปุ่น ตลอดจนเจ้าหน้าที่และประชาชนชาวญี่ปุ่นที่ได้พบปะระหว่างที่ดิฉันอยู่ที่สนามบิน ซึ่งหลังจากที่เดินทางมาถึงที่โรงแรมดิฉันก็ได้พบกับผู้เข้าร่วมโครงการบางท่านและเราก็ได้ทำ

การแนะนำตัวซึ่งกันและกัน ก่อนที่วันรุ่งขึ้นพวกเราทั้งหมดจะออกเดินทางไปยังเกาะโอกินาวา ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานของโครงการนี้

ในส่วนแรกของโครงการนี้ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อปลายวันที่ 15 มกราคม ที่ซึ่งแต่ละคนรวมทั้งตัวแทนของหน่วยงานผู้จัดโครงการ กล่าวแนะนำตัวเองอย่างสั้นๆ และร้องเพลงของตัวเองด้วย! ดิฉันจำได้ว่าเป็นส่วนแรกของโครงการที่ดิฉันชื่นชอบมากส่วนหนึ่ง เพราะไม่เพียงแต่จะได้รับรู้ถึงประสบการณ์อันหลากหลายของแต่ละคนเท่านั้นที่จะทำให้ดิฉันอยากรู้จักพวกเขามากขึ้น แต่ยังรวมไปถึงเสียงร้องเพลงของพวกเขาอีกด้วย ดิฉันคิดว่าพวกเราสามารถสร้างทีมที่ดีเยี่ยมขึ้นมาได้ ไม่ใช่เพียงเพราะว่าพวกเรามีความคิดเห็นหรือทัศนคติร่วมกันเท่านั้น แม้จะมีความแตกต่างมากมายที่รอให้เราได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันมากขึ้น แต่เราก็จะสามารถสร้างกลุ่มที่สนุกขึ้นมากลุ่มหนึ่งได้เช่นกัน เพราะทุกๆ คนเป็นนักเรียน นักเล่นกีฬาและเป็นคนมีอารมณ์ขันอย่างดีเยี่ยมแทบทั้งนั้น

ในเบื้องต้นนั้น ดิฉันเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดโอกินาวาน้อยมาก จะรู้ก็แค่เพียงว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามมาก แต่การที่ได้มาอยู่ที่นี่โดยลำพังเพื่อจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และสิ่งอื่นๆ เกี่ยวกับโอกินาวา มันก็ยังไม่สามารถช่วยอะไรได้มาก แต่ก็คงจะเปรียบเทียบกับได้กับภาคใต้ของไทย ที่ครั้งหนึ่งในอดีตก่อนจะมาเป็นส่วนหนึ่งของ “สยาม” ประเทศ

(ชื่อของประเทศไทยในครั้งนั้น) เคยเป็นรัฐอิสระที่มีวัฒนธรรมและภาษาเป็นของตนเอง แต่กับความจริงที่ว่าความรุนแรงในภาคใต้นั้นได้ก่อตัวขึ้นมาสักกระยะหนึ่งแล้วในรอบ 2-3 ปีที่ผ่านมา ดิฉันรู้ว่ามีสิ่งต่างๆ อีกมากที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประชาชนชาวโอกินาวาเกี่ยวกับประสบการณ์ในการต่อสู้เพื่อสันติภาพของตน

นอกจากนี้ จากการนำเสนอและอภิปรายประเด็นเกี่ยวกับการตั้งฐานทัพอเมริกาในจังหวัดโอกินาวานั้น ดิฉันพบว่ามีความเกี่ยวข้องกันหลายๆ ภาคส่วน และหลายระดับ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าขบคิดเป็นอย่างมาก ทั้งระดับภายในท้องถิ่นเอง ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ดิฉันรู้สึกเป็นพระคุณอย่างยิ่งสำหรับผู้บรรยายที่มากไปด้วยความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งเพื่อนชาวญี่ปุ่นที่ร่วมโครงการทั้ง 2 ท่าน คือ คุณยูริโกะ กับคุณเค็นทาโระ ผู้ซึ่งร่วมแบ่งปันทัศนคติและความคิดเห็นที่ดีมากกับพวกเราเกี่ยวกับประเด็นนี้ เพื่อนของเราบางคนเองก็ยังไม่ได้ออกไปเที่ยวอย่างไม่เป็นการที่บาร์โกล์ กับฐานทัพ ที่ซึ่งทหารสหรัฐฯ มักจะมาสังสรรค์กันเป็นประจำ และนั่นก็ยิ่งทำให้ประเด็นนี้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยมุมมองจากอีกด้านหนึ่ง เราได้รู้ว่าการอเมริกานั่นก็ไม่ได้แตกต่างจากพวกเรามากนัก พวกเขามาสังสรรค์และมาหาความสนุกสนานรื่นเริง แต่ก็ยอมรับว่าพวกเขาไม่ได้ภูมิใจอะไรหากที่มีฐานทัพมาตั้งอยู่เป็นผืนแผ่นดินของต่างชาติและยังก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดีตามมาอีก พวกเขาสูญเสียใจและคิดถึงบ้านเป็นที่สุดเช่นกัน

หลังจากนั้น เราได้ย้ายไปอยู่กันที่เกาะทาเคะโทมิ และได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากชาวพื้นเมืองหลัง

จากที่เดินทางไปถึง ดิฉันรู้สึกประทับใจเป็นอย่างมากต่อการบรรยายที่เกาะนี้ หลังจากได้ทราบว่า ชาวเกาะรักษาทรัพยากรและวิถีชีวิตของตนเองไว้อย่างไร ภายใต้กฎหมายที่ห้ามมิให้มีการขายที่ดินบนเกาะนี้ให้กับบุคคลภายนอก โชคดีที่ไม่เสียเหลือเกิน ที่เมืองไทยดูเหมือนจะเดินไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ มันออกจะดูแปลกๆ สักนิดหนึ่งที่พวกเราได้อยู่ในเกาะที่เล็ก (มาก) และอยู่อย่างโดดเดี่ยว โดยพวกเรานั่งอภิปรายกันเป็นกลุ่ม พูดคุยกันเกี่ยวกับการเชื่อมโยงในหลายๆ สิ่งมากมายที่ไปไกลเกินกว่าพรมแดนและให้ความคิดของเราเดินทางไปตามจะทั่วโลก

ดิฉันเป็นหนึ่งในสามของผู้เข้าร่วมโครงการเวทีผู้นำเยาวชนแห่งเอเชีย-แปซิฟิก ที่ได้มีส่วนในการนำเสนอบทความในเวทีการสัมมนาสาธารณะ เรื่อง “ความหลากหลายในการเจรจาต่อรอง ประสบการณ์จากเอเชีย-แปซิฟิก” ณ มหาวิทยาลัยวิวกิว ดิฉันรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างยิ่งที่การนำเสนอบทความของพวกเราซึ่งสะท้อนมุมมองประสบการณ์จาก Palau ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศไทย ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมเป็นอย่างมาก โดยส่วนตัวแล้วดิฉันไม่ได้คาดหวังว่าจะมีผู้คนมากมายให้ความสนใจต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งเป็นเพียงประเทศเล็กๆ ประเทศหนึ่ง

ดิฉันเชื่อแน่ว่าแม้พวกเราจะจากโอกินาวาและญี่ปุ่นมาแล้วพร้อมกับความทรงจำที่ดีมากมาย และมันยากที่จะกล่าวคำอำลา แต่ดิฉันเชื่อว่าคำอำลานั้นจะไม่คงอยู่ตลอดไป เพราะมันจะเปรียบเสมือนการเริ่มต้นสิ่งใหม่ๆ และยิ่งใหญ่กว่าที่จะเข้ามาแทนที่ ซึ่งตลอดระยะเวลา 6 เดือนแล้วที่พวกเราได้เข้าร่วมโครงการ และเรายังคงติดต่อกันอยู่เสมอๆ เพื่อร่วมแบ่งปันและอัปเดตชีวิตการทำงาน ตลอดจนร่วมแลกเปลี่ยนทัศนคติ มุมมองกับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้

สิ่งหนึ่งที่บางทีฉันอาจจะรู้สึกเสียใจก็คือ ฉันไม่มีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นมากนักตลอดระยะเวลาที่ร่วมโครงการ เหมือนกับที่หวังไว้ แต่ก็อยากจะขอขอบคุณ (อะริกาโต โกไซมัส) สำหรับโอกาสที่มอบให้กับฉันในการได้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์อันยอดเยี่ยมนี้

Asia-Pacific Youth Forum 2006 at Okinawa, Japan

I first learned about the Asia-Pacific Youth Forum from Dr. Suwanna Satha-Anand at Chulalongkorn University and was excited to be part of its 2006 forum. It was my first time to work with the Japan Foundation, an organization I often hear about regarding its great works on promoting academic and cultural exchange. Moreover, it was my first trip ever to Japan, a country of my dream destination where I am amazed how advanced technology co-exists with the traditional culture conservation.

My excitement was soon overshadowed by the worries to survive through the gigantic Narita airport. I was surprised that things turned out much easier than expected. That, I believe, is due to the super efficiency and hospitality of the Japan Foundation staff both in Bangkok and Japan as well as the Japanese authorities and people I came across at the airport. Arriving at the hotel in Tokyo, I met some participants and we briefly introduced ourselves to each other. We flew the next morning to the main island of Okinawa where the forum was hosted.

Our first session started in the afternoon of 15 January where each of us including the organizers gave brief introduction of ourselves and sang

a song! I recall this was one of my favorite sessions not only because I was overwhelmed by the rich experiences of each person and eager to know them better, but also by their singing! I realized we would make a great team, not only because we shared some common concerns while also had some differences that allowed us to learn from each other, but also we would make a fun group. Everybody was a great singer, story teller and humorist after all!

I previously knew very little about Okinawa only as one of the finest natural-beauty destinations. But to be there in person to learn about its history and context, I cannot help but compare it with the Southern region of Thailand, where before becoming part of Siam (the name of Thailand then) was also an independent kingdom with its own culture and language. With the fact that the re-emerged violence in Southern Thailand has continued for the past few years, I knew I had so much to learn from the Okinawan's (rather) peaceful experiences.

I also found the presentations and discussions regarding the contemporary US military bases issue which involves parties of all levels-domestic, national and international alike, very intriguing. I felt

grateful for our knowledgeable speakers as well as our two host participant friends, Yuriko and Kentaro, who shared with us very good insights on the issue. Some of us even had an informal tour to a bar near one of the bases where US military officers hang out. That made the issue so real with the view of the other side of the picture. We learned these young American soldiers indeed were not any much different from us. They socialized and had fun, but confessed they were not proud realizing their military base on the foreign soil badly affected the local community. They felt sorry and missed their homes.

We then moved to Taketomi Island and received a warm welcome from the local people upon our arrival. At the lecture on Taketomi Island, I was impressed with how the islanders preserve their resources and livelihood by the law that prohibits selling pieces of land to outsiders. Unfortunately, Thailand seems to go in a totally different direction. It was quite ironic that it was here on this small (rather) isolated island that we had our group discussion talking about the interconnection of many things beyond the territory and let our thoughts travel the world.

I was among the three APYF participants to give a presentation at the public seminar “Negotiating Diversity: Experiences from the Asia-Pacific” at the University of the Ryukyus. I was surprised that our presentations reflecting experiences from Palau, South Korea and Thailand received great interest from the audience. I myself did not expect many people in Japan to be interested in what goes on in the Southern region of a small country such as Thailand.

I believe we all left Okinawa and Japan with good memories. It was difficult to say goodbye, but I believe that goodbye was not forever. It was rather the beginning of the more great things to come. It has been six months after the forum and we still maintain close ties of friendship sharing the updates in our lives and work as well as exchanging our observations and views on what goes on in the world.

One thing I regret is probably that I did not learn as many Japanese words from the trip as I wished, but ARIGATOU GOZAIMASU for giving me the opportunity to be part of this great experience!

JAPAN LETTER

นิทรรศการโปสเตอร์ร่วมสมัยญี่ปุ่น

โดย ดวงใจ มีกังวาล

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ จัดนิทรรศการ
 แสดงงานออกแบบโปสเตอร์ โดยใช้ชื่อว่า
 “Discover Japan Through Contemporary
 Posters” ที่อาร์ต สเปซ ของ เจแปนฟาวนด์ชั่น
 กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 20-29 เมษายน 2549
 โดยนำโปสเตอร์ร่วมสมัยออกแสดงจำนวน
 ทั้งสิ้นถึง 75 ภาพ ทั้งหมดเป็นผลงานการ
 ออกแบบกราฟิกฝีมือนักออกแบบชาวญี่ปุ่น
 ร่วมสมัยทั้งสิ้น จุดมุ่งหมายของนิทรรศการนี้
 ก็เพื่อเสนองานนิทรรศการสัญจรที่แนะนำให้
 ชาวต่างชาติ รวมทั้งคนไทยได้รู้จักญี่ปุ่น
 และคนญี่ปุ่นในหลายๆ แง่มุม โดยการชม
 ภาพโปสเตอร์เหล่านี้ เพราะภาพโปสเตอร์
 เหล่านี้จัดว่าเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง มิได้จำเพาะ
 เจาะจงว่าต้องเป็นงานด้านโฆษณาเท่านั้น

Discover Japan Through Contemporary Posters

By Duangchai Meekungwan

The Japan Foundation had organized
 another interesting and attractive poster
 exhibition entitled “Discover Japan
 Through Contemporary Posters” at the
 Art Space of the Japan Foundation,
 Bangkok during April 20-29, 2006.
 There were 75 pieces of contemporary
 posters which introduced the poster
 works of contemporary Japanese graphic
 designers. The purpose of presenting
 this set of the traveling exhibition was
 to present Japan and Japanese life
 through these posters, which we see
 as social art and not just limited to
 a means of advertising.

นิทรรศการดังกล่าวย้ายไปจัดแสดงที่เชียงใหม่ ณ หอ
 ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 9-28
 พฤษภาคม ศกเดียวกัน ทั้งนี้โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี
 จากหอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็น
 เจ้าภาพร่วมจัดงาน โดยในวันเปิดงาน เราได้รับเกียรติจากท่าน
 กงสุลใหญ่ญี่ปุ่นประจำจังหวัดเชียงใหม่ นาย คัทซึฮิโร ชิโนะ
 ฮาระ เป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการ มีผู้เข้าชมงานทั้งสิ้น
 ประมาณ 1,500 คน รวมกันทั้งสองแห่ง ผู้ชมเหล่านั้นจะเป็น
 พยานได้เป็นอย่างดีว่างานที่นำมาแสดงน่าสนใจ และมีความ
 เด่นแค่ไหน และอย่างไร เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่านิทรรศการ
 คราวนี้จะช่วยสานสัมพันธ์ความเข้าใจดีระหว่างกันทั้งคนไทย
 และคนญี่ปุ่นให้แน่นแฟ้นขึ้น อันเป็นเป้าประสงค์หลักของ
 เจแปนฟาวนด์ชั่น

The exhibition was moved to be displayed in Chiang Mai at Chiang Mai University Art and Culture Museum
 from May 9-28 in cooperation with Chiang Mai University Art & Culture Museum. Mr. Katsuhiko SHINOHARA,
 Japanese Consul General in Chiang Mai kindly presided over the exhibition on the Opening Day. There were
 approximately 1,500 viewers at both sites. Viewers could witness how interesting this exhibition was and we are
 sure that it helped strengthen mutual understanding between Thai and Japanese people, which serves the
 purpose of the Japan Foundation's aim. JAPAN LETTER

การประชุมนานาชาติเรื่อง “การสร้างสันติภาพในเอเชีย-แปซิฟิก: บทบาทของหน่วยงาน/บุคคลที่สาม”

เนื่องในวโรกาสครบรอบ 60 ปีแห่งการฉลองสิริราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สถาบันสันติศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเครือข่ายความขัดแย้งและสันติศึกษาแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ร่วมกันจัดการประชุมนานาชาติ เรื่อง “การสร้างสันติภาพในเอเชีย-แปซิฟิก : บทบาทของหน่วยงาน/บุคคลที่สาม” ระหว่างวันที่ 1-3 กรกฎาคม 2549 ณ โรงแรมโซฟิเทล ราชาออคิต จ.ขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสันติภาพทั้งภายในและภายนอกภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ได้มาพบปะ-แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในการแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ ในภูมิภาค รวมทั้ง ได้นำเสนอแผนยุทธศาสตร์และแนวนโยบายสำหรับการส่งเสริมบทบาทของหน่วยงาน/บุคคลที่สามให้มีส่วนร่วมมากขึ้นในการสร้างสันติภาพเพื่อก่อให้เกิดความสมานฉันท์และความมั่นคงของมนุษย์ต่อไป ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมฟังทั้งสิ้นประมาณ 70 คนจาก 14 ประเทศในเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการ นักวิจัย ผู้กำหนดนโยบายและนักพัฒนาสังคมที่มีส่วนในกระบวนการสร้างสันติภาพของประเทศต่างๆ เช่น จังหวัดอาเจะห์ ในอินโดนีเซีย มินดาเนา ในประเทศฟิลิปปินส์ และศรีลังกา เป็นต้น

International Conference on “Peace Building in Asia- Pacific: The Role of Third Parties”

In line with the celebration of the 60th Anniversary of His Majesty King Bhumipol Adulyadej's accession to the throne, the Institute for Dispute Resolution of Khon Kaen University in collaboration with Southeast Asian Conflict Studies Network organized the International Conference on “Peace Building in Asia-Pacific: The Role of Third Parties” from 1st-3rd July 2006 at Sofitel Raja Orchid Hotel, Khon Kaen, Thailand. The conference was supported by the Japan Foundation to link internal and external actors, from within and outside the Asia-Pacific region, to discuss peace building related issues. The meeting also assessed lessons learnt and best practices of peace building by third parties in Asia-Pacific region as well as to develop strategies and policy recommendations for third parties in enhancing their role in peace building thus to promote human security and reconciliation. There were 70 participants from 14 countries who mostly were academic scholars, policy makers and practitioners involved in peace making and peace keeping processes in their home countries such as Aceh in Indonesia, Mindanao in the Philippines and Sri Lanka. **JAPAN LETTER**

การสัมมนาเรื่อง “หนังสือเด็กและการส่งเสริมการอ่าน”
ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศไทย

เจแปนฟาวนด์เซชัน กรุงเทพฯ ได้ร่วมกับหน่วยงานในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศไทย จัดให้มีการสัมมนาทางด้านญี่ปุ่นศึกษาภายใต้หัวข้อ “หนังสือเด็กและการส่งเสริมการอ่าน” ซึ่งการสัมมนาคั้งแรกนั้น จัดขึ้นเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 ณ ห้องประชุมของศูนย์พัฒนาทางการศึกษาเด็ก โดยความร่วมมืออย่างดียิ่งจาก หอสมุดแห่งชาติลาว และ สมาคมพัฒนาเด็กลาว-ญี่ปุ่น (Shanti Volunteer Association) และการสัมมนาคั้งที่สอง จัดขึ้นเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 ภายใต้งานเทศกาลหนังสือเด็กและเยาวชนครั้งที่ 4 ณ ห้องประชุม 1 ของศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจาก อุทยานการเรียนรู้ (ทีเค พาร์ค) และมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก วัตถุประสงค์ของการจัดสัมมนาทั้งสองคั้ง ก็เพื่อส่งเสริมเทคนิคและความคิดที่มีประสิทธิภาพของญี่ปุ่นในด้านการผลิตหนังสือเพื่อเด็กและการส่งเสริมการอ่าน ให้กับนักการศึกษาทั้งจากประเทศลาวและประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศในการอ่านหนังสือร่วมกันทั้งจากภายในครอบครัวเองที่เริ่มต้นจากเด็กไปจนถึงผู้ใหญ่ และ

สำหรับเด็กที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ ในการสัมมนาคั้งที่ประเทศลาวและประเทศไทยนั้น มีผู้เข้าร่วมฟังทั้งสิ้นประมาณ 50-100 คน ซึ่งก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และอภิปรายกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับพัฒนาการของการทำหนังสือเด็กและการส่งเสริมการอ่านของทั้ง 2 ประเทศ จากอดีตถึงปัจจุบัน และการวางแผนร่วมกันในอนาคต ผ่านมุมมองและประสบการณ์ของวิทยากรที่มีชื่อเสียงชาวญี่ปุ่น คือ บรรณาธิการด้านหนังสือเด็ก คุณทะดะชิ มัทซึอิ และคุณอิซุมิ ซาโต้-ซูกิตะ ผู้ประสานงานฝ่ายเครือข่ายในเอเชียของโครงการหนังสือเล่มแรกประเทศญี่ปุ่น (Bookstart Japan) ร่วมกับวิทยากรชาวไทยที่มีชื่อเสียงด้านหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน คือ อ. พรอนงค์ นิยมคำ-โฮริคาวา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การสัมมนาดังกล่าว จะก่อให้เกิดการรวมตัวขึ้นเป็นเครือข่ายในประเทศ เพื่อการทำงานร่วมกันของทั้งประชาชนที่สนใจทั่วไป โรงเรียน ห้องสมุดชุมชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำคนนโยบายในการมุ่งพัฒนาการส่งเสริมการอ่านและการผลิตหนังสือเด็กที่มีคุณค่าของทั้ง 2 ประเทศต่อไปในอนาคต

Seminar on Children's Book
and Reading Promotion in Lao PDR and Thailand

The Japan Foundation, Bangkok co-organized two seminars on Japanese Studies in Lao PDR and Thailand under the theme of “Children's Book and Reading Promotion.” The first one was held on July 5th, 2006 in collaboration with National Library of Lao PDR and Shanti Volunteer Association (SVA) at the meeting room of Children Educational Development Center, Vientiane, Lao PDR. And the second one was held on July 7th, 2006 in close collaboration with Thailand Knowledge Park (TK Park) and Books for Children Foundation (Thai BBY) at Meeting 1 of Queen Sirikit Convention Center under the theme of “Book Festival for Young People.” The objectives of the two seminars were to promote Japanese effective ideas and techniques on children book productions and reading promotion to Lao and Thai educators and parents in order to encourage reading environments in families ranging from young children to adolescents and those children with

special needs. There were approximately 50 participants at the first seminar in Lao PDR, and around 100 participants at the second one in Bangkok respectively. The meetings had a lot of discussions about the past and current developments of children reading promotion, and plans for future collaboration by learning from the valuable experiences of two Japanese experts and one Thai resource person, Mr. Tadashi MATSUI, Ms. Izumi SATOU SUGITA and Ms. Porn-anong Niyomka-Horikawa. Also, it was highly expected that the discussions would inspire all of the participants to build up local networks among people, schools, communities and authorities for the development of children's books and reading promotion both in Lao PDR and Thailand. **JAPAN LETTER**

Contemporary play “Tokyo Notes” by Seinendan

The Japan Foundation, Bangkok and the Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University co-organized the play “Tokyo Notes” directed by genius director, Hirata Oriza at the Theater of the Faculty of Arts, the 3rd floor of Building 4th, from Friday, June 23 through Sunday, June 25, 2006.

“Tokyo Notes” is one of the most renowned contemporary plays of Seinendan. It is highly acclaimed both in Japan and abroad and resulted in Hirata winning the 39th Kishida Kunio Drama Award with this piece in 1995.

All 3 rounds of performances and a director talk session were full-housed, with almost 200 audiences for each round. **JAPAN LETTER**

การแสดงละครเวทีร่วมสมัย “โตเกียวโน้ต” โดยคณะ เซอินเนดัง

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ และภาควิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกันจัดการแสดงละครร่วมสมัยจากประเทศญี่ปุ่น เรื่อง “โตเกียวโน้ต” ฝีมือการกำกับของโอริสะ ฮิราตะ ผู้กำกับอัจฉริยะ ซึ่งทั้งเขียนบทและกำกับการแสดงเอง ระหว่างวันศุกร์ที่ 23 ถึงวันอาทิตย์ที่ 25 มิถุนายน 2549 ที่โรงละครคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึก 4 ชั้น 3

“โตเกียวโน้ต” เป็นละครที่ได้รับการจัดอันดับให้เป็นละครดีที่สุดของญี่ปุ่นเรื่องหนึ่ง ทั้งยังมีชื่อเสียงทั้งในญี่ปุ่นและต่างประเทศ สร้างชื่อให้กับ โอริสะ ฮิราตะ ผู้เขียนบท และผู้กำกับ ส่งให้เขาได้รับรางวัลด้านละครของญี่ปุ่น คือรางวัล “Kishida Kunio Drama Award” เมื่อปี 2538

การแสดงทั้ง 3 รอบรวมถึงช่วงสนทนากับผู้กำกับ ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยมีผู้ชมเข้าชมเต็มโรงเกือบ 200 คนทุกรอบ

คอนเสิร์ตในบ้าน HOUSE CONCERT

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เสนอรายการ “คอนเสิร์ตในบ้าน” ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งแรก ณ ห้องประชุมใหญ่ ของเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ชั้น 10 อาคารเสริมมิตรทาวเวอร์ ถนนสุขุมวิท 21 (อโศกมนตรี) เมื่อวันเสาร์ที่ 15 กรกฎาคม 2549 เวลา 15.00 น. ที่ผ่านมา โดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

คอนเสิร์ตดังกล่าวเป็นการแสดงร่วมกันระหว่างโคโตะ เปียโน และฟลูท โดยนักดนตรีทั้งสามล้วนมีฝีมือระดับปรมาจารย์ผู้มีความชำนาญในการเล่นดนตรีในแต่ละประเภทดังกล่าวมาแล้ว ได้แก่ ฮิโรชิ มัทซึชิมะ (ฟลูท) โยชิมิ ซาโต้ (เปียโน) และ โนริโกะ ทสึโบอิ (โคโตะ) ทั้งสามร่วมกันเสนอบทเพลงที่ฟังง่าย ๆ บรรยายกาศแบบเป็นกันเองภายในบ้าน โดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 เพลงอิมู หรือภาพฝัน ประพันธ์โดยฮิเดอากิ คิริบายาชิ (1976) บรรเลงโดยโคโตะร่วมกับฟลูท ช่วงที่ 2 เพลงคะเซะ โนะ เซะอิ หรือลำน่านลม ประพันธ์โดยเอมี มะโดกะอิโต (2000) บรรเลงโดยโคโตะร่วมกับเปียโน ช่วงที่ 3 เพลงฮะรุ โนะ อุมิ หรือทะเลฤดูใบไม้ผลิ ประพันธ์โดยมิจิโอะ มียาจิ (1929) บรรเลงโดยโคโตะ เปียโน และฟลูท ช่วงสุดท้ายเป็นการแสดงความสามารถของนักดนตรีโคโตะโดยเฉพาะ ทั้งอาจารย์ และนักเรียน

The Japan Foundation has presented the first “HOUSE CONCERT” of Japanese and western musical instruments on Saturday July 15, 2006 from 15.00-16.00 hrs. at the Main Hall on the 10Fl. of Sermit Tower Building, 159 Sukhumvit 21 Rd. (Asokemontri).

The above mentioned concert was a joint performance of Japanese musicians, all of whom are very talented in each kind of instrument, namely Noriko Tsuboi (Koto), Hiroshi Matsushima (Flute) and Yoshimi Sato (Piano). All of them are teaching musical instruments based on their own skills at Mahidol University and privately.

This concert presented four parts of easy listening music by mastery level musicians and students namely Emu (picture Dream) by Hideaki Kuribayashi (1976), Kaze no Sei (Fairy if the wink) by Amy Madoka Ito (2000), Haru no Umi (Spring at the sea) by Michio Miyagi (1929) and Songs by Koto Ensemble; Kojo no Tsuki (1901) by Rentaro Taki, Sunayama (1922) by Shinpei Nakayama, Forelle (1818) by Franz Peter Schubert, My Grandfather's Clock (1876) Henry Clay Work, El Humanhuaqueno by Argentina Folklore and Ob-La-Di Ob-La-Da (1968) by John Lennon & Paul McCartney.

The concert attracted many music lovers who reside in Bangkok. This is another successful activity organized by The Japan Foundation, Bangkok and we wish to have such a concert again in the future. **JAPAN LETTER**

ผู้เข้าฟังจำนวนเกือบ 150 คน มีโอกาสสัมผัสกับการบรรเลงดนตรีแบบง่ายๆ สบายๆ หากเป็นดนตรีที่แสดงโดยนักดนตรีผู้มีฝีมือระดับอาจารย์ เพราะนักดนตรีทั้งสามปัจจุบันสอนดนตรีในแนวที่ตนถนัดแก่ผู้สนใจเรียนทั้งคนไทย และคนต่างชาติ และพร้อมกันนี้คุณโนริโกะ ยังได้นำเพื่อนๆ ที่มีฝีมือในการเล่นโคโตะมาร่วมแสดงด้วยในโปรแกรมพิเศษ เสนอเพลงอมตะของญี่ปุ่นที่ชาวญี่ปุ่นรู้จัก ได้แก่ โคโตะ โนะ ทสึชิ, ซึนายามะ และเพลงฝรั่งที่คุ้นหูคนไทยอีก 3-4 เพลง ได้แก่ Forelle (1818) ประพันธ์โดย Franz Peter Schubert ติดตามด้วยเพลง My Grandfather's Clock (1876) ประพันธ์โดย Henry Clay Work El Humanhuaqueno ประพันธ์โดย Argentina Folklore และ Ob-La-Di Ob-La-Da (1968) ประพันธ์โดย John Lennon & Paul McCartney

คอนเสิร์ตดังกล่าวได้รับความสนใจจากผู้ชมทั้งคนไทย คนญี่ปุ่น และชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นอย่างดี นับว่าเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ประสบความสำเร็จในการจัดคอนเสิร์ตในบ้านครั้งนี้เป็นที่น่าพอใจ จึงหวังว่าจะมีการจัดคอนเสิร์ตในบ้านอีกในโอกาสต่อไป

เทศกาลญี่ปุ่น ในขอนแก่น

เจแปนฟาว์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดงาน “เทศกาลญี่ปุ่นในขอนแก่น” ซึ่งมีกิจกรรมและการแสดงทางวัฒนธรรมของญี่ปุ่น อาทิ การฉายภาพยนตร์ญี่ปุ่น การสาธิตการเล่นไฟ เียะคุนิชิ อิซุซุ คารุตะ และนิทรรศการภาพถ่ายมรดกโลกในประเทศญี่ปุ่น

เทศกาลดังกล่าวเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 ด้วยการฉายภาพยนตร์ 2 เรื่อง วันอาทิตย์ที่ 2 กรกฎาคม 2549 ฉายภาพยนตร์ 3 เรื่องและการสาธิตเียะคุนิชิ อิซุซุ คารุตะ ที่ห้องประชุมสายสุริย์ จตุกุล คณะศึกษาศาสตร์ ส่วนพิธีเปิดนิทรรศการภาพถ่ายมรดกโลกในประเทศญี่ปุ่นนั้น จัดขึ้นในวันจันทร์ที่ 3 กรกฎาคม 2549 หอศิลป์ สำนักวัฒนธรรม ซึ่งในพิธีเปิด มีการสาธิตทำอาหารญี่ปุ่น และการแสดงของนักศึกษาวิชาภาษาญี่ปุ่นจากคณะศึกษาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และปิดท้ายด้วยการฉายภาพยนตร์อีก 1 เรื่องในรูปแบบดีวีดีที่ห้องวิทัศน์ ชั้นสองของหอศิลป์ นิทรรศการดังกล่าว เปิดให้เข้าชมถึงสิ้นเดือนกรกฎาคม 2549

1 ก.ค. 49	13.00 น.	เหมือนนอสุริ (136 นาที)
	16.00 น.	มิบูกิชิเดน เมื่อซึกดาบ ครั้งสุดท้าย (138 นาที)
2 ก.ค. 49	10.00 น.	ยูนิโกะ (90 นาที)
	12.00 น.	ขอโทษผมจะมีอีก(103 นาที)
	14.30 น.	ฤดูร้อนของเด็กหนุ่ม คนหนึ่ง ใน ค.ศ. 1945 (118 นาที)
3 ก.ค. 49	18.00 น.	ป่าคือโรงเรียนของผม (108 นาที) (ดีวีดี)

นักเรียน อาจารย์ และผู้สนใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจำนวนมากให้ความสนใจเข้าชมภาพยนตร์และกิจกรรมต่างๆ ในเทศกาลครั้งนี้

Japanese Festival in Khonkean

Japan Foundation, Bangkok in cooperation with the Faculty of Education, Faculty of Humanity and Social Science and Office of Culture Khon Kaen University organized “Japan Festival in Khon Kaen”. This festival included Japanese Films Showing, The Hyakunin-issu Karuta Demonstration and the World Heritage in Japan Photo Exhibition.

The festival started on Saturday 1st July 2006 with 2 films showing and followed by 3 more films showing on Sunday 2nd July 2006 and Hyakunin-issu Karuta demonstration at the faculty of Education. An opening ceremony of the World Heritage in Japan Photo Exhibition was held at the Art Gallery, Office of Culture on Monday 3rd July 2006. At the ceremony there were also Japanese cooking demonstrations and performances by Japanese language students from both faculty of Education and Faculty of Humanity and Social Science. The final program was one more film showing in DVD format at the 2nd floor of the Art Gallery. The exhibition was opened to the public till the end of July.

1 July 2006	13:00	Ashura no Katoku (136 mins)
	16:00	Mibu Gishiden (138 mins)
2 July 2006	10:00	Unico (90 mins)
	12:00	Gomen (103 mins)
	14:30	Utsukushii Natsu Kirishima (118 mins)
3 July 2006	18:00	Morino Gakko (108 mins) (DVD format)

A lot of students, teachers and those who are interested in Japanese culture participated in this festival. JAPAN LETTER

กิจกรรมต่อไป ณ เจแปนฟาว์เดชั่นอาร์ตสเปซ

สิงหาคม 2549:

10-30 สิงหาคม 2549: นิทรรศการศิลปะ “Fragments / Chiangmai” โดย ซาโตโกะ โคบายาชิ

กันยายน 2549

10-30 กันยายน 2549: นิทรรศการศิลปะจัดวาง โดย ชิงอากิ อิวาอิ

ตุลาคม 2549

5-27 ตุลาคม 2549: นิทรรศการเครื่องเซรามิค โดย บัทหม์ แก้วงอก

พฤศจิกายน 2549

2-30 พฤศจิกายน 2549: นิทรรศการศิลปะ โดย จักรกริช ฉิมนอก ทวีศักดิ์ ศรีทองดี และ แดง บัวเสน สามศิลปินไทยที่ได้เข้าร่วม Fukuoka Asian Art Triennale

Upcoming Activities at Japan Foundation Art Space

August 2006:

10-30 August 2006: “Fragments / Chiangmai” the Art Exhibition by Satoko KOBAYASHI

September 2006

10-30 September 2006: Installation Art Exhibition by Shigeaki IWA

October 2006

5-27 October 2006: Ceramic Exhibition by Bathma Kaew-ngog

November 2006

2-30 November 2006: Art Exhibition by 3 Thai Artists Chakkrit Chimnok, Thaweesak Srithongdee and Deang Buasen who joined the Fukuoka Asian Art Triennale last year.

ออนเซน Onsen

หนึ่งในวัฒนธรรมที่เก่าแก่และโด่งดังของคนญี่ปุ่น คงจะเป็น “ออนเซน” หรืออีกชื่อหนึ่งที่เรารู้จักกันดีก็คือ การแช่น้ำร้อน นั่นเอง พวกเรากองบรรณาธิการจึงอยากแนะนำผู้อ่านเกี่ยวกับความเป็นมาของ ออนเซน สักเล็กน้อย

ออนเซนเริ่มเป็นที่รู้จักและนิยมกันเป็นครั้งแรกในยุคเฮอันเมื่อกว่า 1,000 ปีมาแล้ว แรกๆ เฉพาะกลุ่มชนชั้นสูงเท่านั้นที่ไป ออนเซน แต่หลังจากนั้น ในยุคสงครามช่วงปี ค.ศ. 1477-1568 ก็เริ่มแพร่หลายไปยังกลุ่มนักรบ เพราะพวกเขาตระหนักถึงประโยชน์ของการแช่น้ำร้อนซึ่งสามารถเยียวยารักษาบาดแผลจากสงคราม ต่อมาในยุคเอโดะ (ค.ศ. 1603-1867) ที่มีความสงบสุข และมั่นคง ประเพณีการแช่น้ำร้อนก็กลายมาเป็นที่นิยมกันมากในกลุ่มชาวนา เพราะนับเป็นวิธีที่ดีที่สุดและราคาย่อมเยาที่สุดในการผ่อนคลายหลังจากทำงานหนัก

ต่อมาบ่ออาบน้ำรวมหญิงชายหลายๆ แห่งถูกปิดไป ออนเซนแบ่งแยกเป็นบ่อสำหรับผู้หญิงและผู้ชายอย่างเด่นชัดดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ออนเซนยังคงเป็นที่นิยมในกลุ่มคนทำงาน คุณสมบัติที่ช่วยให้ผ่อนคลายของน้ำพุร้อนเป็นหลักประกันได้ว่า วัฒนธรรมนี้จะสืบสานต่อไปอีกนานแสนนาน

การแช่น้ำร้อนกลายเป็นเหมือนศิลปะอย่างหนึ่งของญี่ปุ่น เนื่องจากลักษณะเฉพาะตัวที่สามารถนั่งแช่น้ำกลางแจ้ง ผ่อนคลาย หรือแม้แต่จิบเหล้าสาเกกลางพุดคุยกับคนแปลกหน้า

ดูเหมือนลักษณะภูมิประเทศของญี่ปุ่นที่อุดมไปด้วยภูเขาไฟไม่ได้มีแต่ข้อเสียเท่านั้น แต่กลับเอื้อให้มีน้ำพุร้อนอยู่เป็นพันๆ บ่อทั่วประเทศ บางบ่อก็รายล้อมด้วยธรรมชาติอันงดงาม และกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสุดฮิต

ออนเซนมีด้วยกันหลายรูปแบบ หลายขนาด บางแห่งก็ทำเป็นบ่อน้ำแร่เพื่อสุขภาพที่เพิ่มกิจกรรมหลากหลายนอกเหนือจากการแช่น้ำ ในขณะที่แหล่งอื่นๆ อาจจะง่าย ๆ ไม่มีอะไรต้องทำมาก เพียงแค่ให้คนทำงานแวะมาใช้บริการแช่ตัวและแช่น้ำหลังงานเลิก นอกจากนี้ ออนเซนยังเป็นสวรรค์ของนักเดินทางเวลาออกไปชมนกชมไม้ ทุกคนล้วนอยากจิบวันหนึ่งๆ หลังเดินทางไกล หรือหลังเล่นสกี ด้วยการแช่น้ำร้อนกันทั้งนั้น

ในประเทศญี่ปุ่นมีออนเซนที่มีชื่อเสียงอยู่มากมายหลายแห่ง ฉบับหน้าเราจะมาแนะนำผู้อ่านให้รู้จัก 5 อันดับแรกของออนเซนที่ได้รับความนิยมในญี่ปุ่นกัน

One of the oldest and most popular customs that Japanese would not live without is “Onsen” or hot springs bath. Therefore, in this issue we will introduce the readers to how and when Onsen was started.

Onsen was first introduced and became popular during the Heian Period, which occurred more than 1,000 years ago. In the beginning, Onsen was limited to only aristocrats. However, it became famous and widespread to warlords during the Warring States Period (1477-1568), as they realized that the effectiveness of the hot springs bath could heal their battle wounds. Later on during the peaceful and stable situation of the Edo period (1603-1867), the custom of hot springs bath became well-known to hardworking farmers. It was considered to be the most natural and inexpensive way that they could relax and recover from their harshness of work.

Later on many mixed bathing facilities were prohibited; Onsen had clearly separated male and female bathing, as it exists till today. Onsen remains famous among working people for the effectiveness of the springs to uplift the spirit and so ensures that the present custom will continue.

Outdoor bathing became a Japanese art. It's a uniquely Japanese custom to sit in an open-air hot spring, relaxing and talking, maybe sipping sake with strangers.

It seems that Japan's landscape, which has lot of volcanoes, doesn't have only a negative side, but creates thousands of natural hot springs all over the country. Some of them surrounded by beautiful scenery and have become tourism spots.

Onsen has various shapes and sizes of hot springs. Some are like health spas that provide varieties of additional activities to their healing waters. While others are uncomplicated, and no additional activities are added for the local people whom just stop by after work for a scrub and a bath. Moreover, Onsen is a blessing for those traveling the countryside, especially campers, and also it's a wonderful way of ending a day of hiking or skiing.

There are many famous Onsen places in Japan. In the next issue we will introduce the readers to the top five Onsens in Japan. JAPAN LETTER

August: Music

สิงหาคม: ดนตรี

Tue 1 Aug 2006

Premiere showing in Thailand
(English Subtitles)

Nitaboh - The Founder of Tsugaru

Shamisen 100 mins 2004

Nitaboh - Tsugaru Shamisen Shiso Gaibun

นิตะโบ - บิดาแห่งทซึงารุซามิเซ็ง (บรรยายอังกฤษ)

Fri 4 Aug 2006

Nodo - Jiman 112 mins 1999

Nodo - Jiman

โนะโดะยิมัง ประภวร้องเพลงมือสมัครเล่น

Fri 11 Aug 2006

Lady Camilla 95 mins 1988

Tsubaki - Hime

เพลงสือรัก

Tue 15 Aug 2006

Bloom in the Moonlight 125 mins 1993

Waga Ai no Uta - Taki Rentaro Monogatari

เรื่องของเรททาโร ทะชิ

Fri 18 Aug 2006

Sayonara Fraulein 92 mins 1987

Sayonara no Onnatachi

ลาก่อนสาวน้อย

Fri 25 Aug 2006

Nitaboh - The Founder of Tsugaru Shamisen
(English Subtitles) 100 mins 2004

Nitaboh - Tsugaru Shamisen

Shiso Gaibun

นิตะโบ - บิดาแห่งทซึงารุซามิเซ็ง (บรรยายอังกฤษ)

September: Tragic Love

กันยายน: รักเศร้าๆ

Fri 1 Sep 2006

Sabu 102 mins 1964

Buraimuhou no To : Sabu

ซาบู

Tue 5 Sep 2006

Fall Guy 109 mins 1982

Kamata Koshin-kyoku

ชีวิตนักแสดง

Fri 8 Sep 2006

Twingle 103 mins 1992

Kira Kira Hikaru

ส่องแสงพราว

Fri 15 Sep 2006

Nabie's Love 92 mins 1999

Nabie no Koi

ความรักของนาบี

Tue 19 Sep 2006

Yumechiyo 128 mins 1985

Yumechiyo Nikki

ยูเมะจิโยะ

Fri 22 Sep 2006

Incident 139 mins 1978

Jiken

คดี

Fri 29 Sep 2006

Tora-san Island Encounter 105 mins 1986

Otoko wa Tsuraiyo : Shimabata yori Ai o Komete

รักครั้งใหม่ของโทระ

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of The Japan Foundation, established by The Japanese government in 1972, to assist its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letters is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan letter can be also read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

Any suggestion and comments are welcome to:
ท่านสามารถส่งคำแนะนำ
และความคิดเห็นของท่านมาได้ที่:

The Editor of Japan Letter
The Japan Foundation, Bangkok
Serm Mit Tower 10F
159 Sukhumvit Soi 21 (Asokmontri Rd.),
Bangkok 10110
Tel: 0-2260-8560-4
Fax: 0-2260-8565
E-mail: info@jfbkk.or.th

JAPAN FOUNDATION

Copyright 2002

The Japan Foundation, Bangkok

All right reserved. No reproduction

or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2545

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือ

พิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร